

Halina Birenbaum

JEDŹCIE DO TREBLINKI

1. Jedźcie do Treblinki
Otwórzcie oczy szeroko
Wyostrzcie słuch
Wstrzymajcie oddech
wsłuchajcie się w głosy wydobywające się tam
spod każdego ziarenka ziemi –
2. jedźcie do Treblinki
Oni czekają na was, spragnieni głosu waszego życia
znaku waszego istnienia, kroku waszych nóg
ludzkiego spojrzenia
rozumiejącego, pamiętającego
powiewu miłości na Ich prochy –
3. jedźcie do Treblinki
z własnej, wolnej woli
jedźcie do Treblinki w potęgde bólu nad okropnościami
tu dokonanymi
z głębi zrozumienia i serca, które płacze, nie godzi się
wysłuchajcie Ich tam wszystkimi zmysłami
4. jedźcie do Treblinki
opowie tam cisza zielona, złotawa lub biała
niezliczone opowieści
o życiu wzbronionym, niemożliwym – odebrany
5. jedźcie do Treblinki
spójrzcie, jak czas tam stanął
grzmiące milczenie umarłych
kamieni na model ludzkich postaci w tej głuszy
jedźcie do Treblinki odczuć to przez chwilę –
6. jedźcie do Treblinki
zasadzić kwiat gorącą łzą, westchnieniem ludzkim
przy jednym z kamieni upamiętnienia zgładzonych
ich popiołami i prochem
7. Oni czekają na was w Treblince
byście przyszli, wysłuchali ich opowieści unoszących się
w tej ciszy
przynieście Im za każdym razem
wieść o trwaniu waszego życia wtedy zabronionego
o miłości ożywiającej
jedźcie do Treblinki poprzez wszystkie pokolenia
nie zostawiajcie Ich samotnych –